

Overweging bij Johannes 21, 1-17 en Psalm 23

Zondag 5 mei 2024

Ds. Dick Sniijders

Gemeente van Christus,
Vijf weken geleden herdachten het lijden en sterven van Jezus.
En we vierden we het paasfeest, zijn opstanding uit de dood.
Johannes de evangelist verkondigt, dat Jezus de Christus is, de Zoon van God.
Hij is de levende, de overwinnaar van de dood.
En Johannes zegt, dat ook wij, door dit te geloven, leven hebben in zijn naam.
Dit is de basis van het bestaan waar we als christenen in geloven.

Wat betekent het, dat we door te geloven leven hebben in de naam van Jezus?
Wat voor leven is dat?
Wat maakt leven in de naam van Jezus zo de moeite waard?
Het is leven dat groter is dan ons eigen individuele bestaan.
Leven vanuit Pasen, elke dag; elke dag opnieuw.
Leven vanuit geloof,
leven vanuit de hoop,
leven vanuit liefde.

Om het wat concreter te maken, hebben we na Pasen een aantal weken gesproken over het thema van de herder.
Het ging over Samuël en Saul en David en over Jezus als de goede herder en vandaag gaat het over Psalm 23 en het gesprek van de opgestane Jezus met Petrus.
Petrus krijgt van Jezus de opdracht om ook een herder te zijn.
Het is opvallend dat in het Liedboek bijna alle liederen over een herder gaan over God of Jezus als herder.

Herders hebben liefdevolle aandacht voor de kudde die aan hun zorg is toevertrouwd.
Liefdevolle aandacht.
Ik zit weleens te denken, zouden we het hele verhaal over Jezus en over zijn dood en opstanding ook kunnen lezen als een verhaal over de liefde?
Hoe zou het zijn als we telkens voor de naam van Jezus het woord *liefde* zouden invullen?
Dan gaat het evangelie over liefde die onderwijst, corrigeert, vergeeft, geneest en bevrijdt.
Over liefde die belaagd wordt, verdacht gemaakt, verraden, ontkend, gedood, en die toch steeds opnieuw met volle kracht levend is.
De liefde als basishouding in het leven is sterker dan de dood, sterker dan haat en nijd, sterker dan oorlog.
Een kracht van hoop dus.
Dat geloof ik.

De drie jaren met Jezus lijken achteraf gezien een rimpeling in het bestaan van de leerlingen.
Een rimpeling waarvan ze zich nauwelijks kunnen voorstellen dat die er geweest is en daar zitten ze dan.
Wat nu?
Petrus zegt: Ik ga vissen.
De anderen gaan met hem mee.
Ze pakken de oude draad weer op.
Het getob en geploeter, het werk van alledag wacht op hen.
Die onzekerheid en het zoeken naar een nieuwe basis na zo'n groot verlies is als een nacht zonder uitzicht.

Als je geen liefde kunt geven en geen liefde kunt ontvangen, is het als een nacht zonder uitzicht.
In de nacht vangen zij niets.
Bij het begin van de nieuwe dag verschijnt Jezus.
Of wordt het juist dag als Jezus verschijnt?
"Een heerlijk morgenlicht breekt aan,
(want) de Zoon van God is opgestaan."
Wordt het juist dag als er liefde in je leven komt?
Romantiek is een vorm van liefde, een oefenvorm wellicht, maar liefde is veel breder:
gunnend en ruimhartig leven.
Als ze het over die boeg gooien, vangen de leerlingen 153 vissen.
Een Griekse schrijver heeft het aantal vissoorten bepaald op 153.
Alles wat er te vangen is, hebben zij gevangen.

Jezus gaat in gesprek met Petrus over liefde.
Heb je mij lief meer dan de anderen hier?
Het is een beetje een rare vraag.
Waarom zou dat meer moeten zijn dan dat de anderen Jezus liefhebben.
Liefde is geen wedstrijd: Ik hou meer van Jezus dan zij?
Of van wie hou je het meest?
Het geloof is geen competitie in bijbelgetrouwheid of in rechtzinnigheid.
De vraag kan ook zijn dat Petrus meer van Jezus houdt dan van de anderen.
Maar dan kan 'anderen' ook slaan op andere dingen of bijvoorbeeld op de vissen.
Hou je van mij meer dan van de vissen die je net gevangen hebt?
Kan je ook loslaten? Je hebzucht, je hoogmoed, je ijdelheid.
Kan je ook geven?

Als Petrus 'ja' zegt, zegt Jezus dat hij herder moet zijn en Jezus moet volgen.
Jezus, die gezegd heeft: Ik ben de goede herder.
Jezus, die gezegd heeft: De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen.
Jezus, die op de avond voor zijn lijden gezegd heeft:
Jullie kunnen mij nu niet volgen, maar jullie zullen mij later volgen.

Nu is het blijkbaar het moment om Hem te volgen in wie we geloven.
We volgen Hem op zijn levensweg,
om wat we aan waarden willen overdragen: liefde, compassie, barmhartigheid.
'Niemand heeft groter liefde dan wie zijn leven geeft voor zijn vrienden.'
Om daarmee door het leven te gaan, kost veel strijd.

Het Paasfeest dat wij vierden en vieren is feest van opstanding, van nieuw leven.
Wie opstaat, gaat iets doen, is iets van plan.
Wie opstaat, pakt aan.
Pasen is feest van opstand, van verzet tegen de dingen en de mensen die ons eronder houden.
Als we opstandig worden, gaat het licht voor ons schijnen.
Het gaat om geloof in het goede en in de kracht van waar Jezus' naam voor staat.
Om de kracht van het ongehoorde dat we toch gehoord hebben.
En dan gaan de ogen open.
Dan gaan we zien.
Dan gaan we leven

Wie het wonder eerst wil zien, die gelooft het toch niet als het wonder, het teken, voor zijn eigen
ogen plaatsvindt, maar die zal er een andere, logische, verklaring voor zoeken.

De eenmaligheid, het onherhaalbare, waardoor het zowel kwetsbaar als ongrijpbaar wordt, is eigen aan het geloof.

Elke daad van liefde is uniek en een wonder om in te geloven.

Liefde tekent ons, brengt ook lijden met zich mee.

Zoals Jezus de kentekenen van het lijden draagt.

Door die kentekenen weten we dat God zich werkelijk met ons heeft verbonden.

Aan de opstanding weten we dat Hij ons niet laat vallen en dat er leven is in de naam van Jezus, door de dood heen.

Als het er om gaat, klinkt ook voor ons de vraag boven alles:

Hebben jullie Mij lief?

Wat zou het leven zijn zonder liefde?

- Amen.

